

EDUSKUNNAN VASTAUS 169/2004 vp

Hallituksen esitys lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen sairaanhoitokorvausten täyskustannusvastuun toteuttamista koskevaksi lainsäädännöksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen sairaanhoitokorvausten täyskustannusvastuun toteuttamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 158/2004 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 28/2004 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää pikaisesti, miten pysyvän laitoshoidon kustannukset sisällytetään tapaturma- ja liikennevakuutuksen täyskustannusvastuun piiriin ja antaa eduskunnalle esityksen tarvittavista lainsäädäntömuutoksista.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 14 §:n 4 momentti, 15 §, 22 §:n 1 momentti, 35 §:n 4 momentti, 60 §:n 6 momentti ja 64 c §:n 1 momentin 8 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 4 momentti laissa 1344/1988, 15 § osaksi laissa 143/2003, 22 §:n 1 momentti, 35 §:n 4 momentti ja 60 §:n 6 momentti laissa 1204/1996 ja 64 c §:n 1 momentin 8 kohta laissa 723/2002, sekä

lisätään lakiin uusi 15 a, 15 b ja 57 b § sekä lain 64 c §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 9 kohta seuraavasti:

14 §

— — — — —
Siitä riippumatta, mitä 1 momentissa säädetään, työntekijälle korvataan työtapaturman aiheuttamaksi epäilystä vammasta tai ammattitaudin selvittämisestä aiheutuneet 41 §:n 5 mo-

mentissa tarkoitetut perustellut ja tarpeelliset kulut lääkärintutkimuksesta ja työntekijän sairauden työperäisyyden selvittämiseen tarvittavien työolosuhdetietojen hankkimisesta, vaikka vamma tai sairaus ei osoittaudukaan korvattavan työtapaturman aiheuttamaksi tai korvatta-

vaksi ammattitaudiksi. Epäiltäessä sairautta ammattitaudiksi korvauksen suorittaminen edellyttää, että tutkimus perustuu työterveyshuoltoon perehtyneen lääkärin arviointiin ja tutkittavan henkilön työolosuhdetietoihin. Tätä momenttia sovellettaessa on muutoin voimassa, mitä 15 ja 15 b §:ssä säädetään.

15 §

Vahingoittuneella on oikeus saada korvaus vamman tai sairauden johdosta tarpeellisesta sairaanhoidosta, jota annetaan tarpeettomia kustannuksia välttämällä kansanterveyslain (66/1972) tai erikoissairaanhoitolain (1062/1989) perusteella julkisena terveydenhuoltona, yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuna palveluna tai terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos vakuutuslaitos on antanut maksusitoumuksen hoidon korvaamisesta siten kuin jäljempänä säädetään.

Vakuutuslaitoksella on oikeus maksusitoumuksella valita vahingoittuneen vamman tai sairauden edellyttämä hoitopaikka. Hoitopaikan on oltava sellainen, jossa vahingoittunut saa tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden edellyttämän hoidon. Vakuutuslaitoksen on viipymättä ilmoitettava antamastaan maksusitoumuksella vahingoittuneelle tai tämän edunvalvojalle sekä julkisen terveydenhuollon toimintayksikölle, jossa vahingoittunutta hoidetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksusitoumusta ei kuitenkaan vaadita ensimmäiseen lääkärin vastaanottokäyntiin ja siihen välittömästi liittyvään vähäiseen hoitotoimenpiteeseen. Vähäisellä hoitotoimenpiteellä tarkoitetaan tavanomaista, vastaanottokäynnin yhteydessä tehtävää röntgentutkimusta, kipsausta, sidontaa tai muuta näihin rinnastettavaa toimenpidettä. Maksusitoumusta ei vaadita myöskään kiireelliseen sairaanhoitoon, joka on välttämätöntä vammasta tai sairaudesta vahingoittuneen terveydentilalle aiheutuvan välittömän uhan vuoksi.

15 a §

Tämän lain 15 §:n mukaan korvattavaan sairaanhoitoon kuuluu:

- 1) lääkärin antama tai määräämä hoito;
- 2) lääkärin määräämät lääkkeet ja hoitotarvikkeet;
- 3) proteesien ja muiden apuvälineiden hankkiminen vahingoittuneen omaksi tai hänen käytettäväkseen sekä niiden välttämätön huolto ja uusiminen;
- 4) vahingoittuneen käyttöön annettava opaskoira, ja
- 5) tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi tarpeellinen laitoshoido.

Sairaanhoitona korvataan myös siitä aiheutuvat välttämättömät matkakustannukset.

15 b §

Tämän lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua julkisena terveydenhuoltona annetusta hoidosta suoritetaan vahingoittuneelle korvauksena häneltä hoidosta sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella peritty asiakasmaksu. Jollei tässä laissa toisin säädetä, vakuutuslaitoksen on lisäksi suoritettava sairaanhoitopalvelun järjestävälle kunnalle tai kuntayhtymälle hoidon tuottamisesta aiheutuneista kustannuksista sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n mukaan määräytyvä maksu.

Tämän lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain mukaisena palveluna annetusta ja itsenäisenä ammatinharjoittajana annetusta hoidosta suoritetaan korvaus maksusitoumuksen mukaan.

Jos 2 momentissa tarkoitettu hoito koskee 15 §:n 3 momentin mukaista kiireellistä hoitoa tai ensimmäistä lääkärisäkäyntiä ja siihen välittömästi liittyviä vähäisiä hoitotoimenpiteitä, korvaus suoritetaan aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan. Kiireellisestä hoidosta sekä ensimmäisestä lääkärisäkäynnistä ja siihen liittyvistä vähäisistä hoitotoimenpiteistä julkisessa terveydenhuollossa suoritetaan korvaus 1 momentin mukaan.

Avohoidossa olevalle vahingoittuneelle tämän lain 15 a §:n 2—4 kohdassa tarkoitettua

sairaanhoidosta aiheutuneista kustannuksista suoritetaan korvaus aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan.

Jos vahingoittuneen hoitoa jatketaan muussa kuin maksusitoumuksen mukaisessa hoitopaikassa, vakuutuslaitos on velvollinen korvaamaan hoidosta sen kustannuksen, jonka vahingoittunut olisi itse joutunut maksamaan vastaavasta hoidosta julkisena terveydenhuoltona sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain mukaan.

Jos sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antava terveydenhuollon toimintayksikkö laininlyö sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 b §:n 1 momentissa tarkoitetun, hoidon aloittamista koskevan ilmoituksen tekemisen määräajassa, vakuutuslaitos on velvollinen maksamaan mainitun lain 13 a §:n mukaan määräytyvän maksun kunnalle tai kuntayhtymälle vasta hoidosta, jota annetaan sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on täytetty.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettua maksua ei suoriteta tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi annetusta pysyvästä ympärivuorokautisesta laitoshoidosta. Laitoshoidoa ei voida katsoa pysyväksi, ennen kuin hoito on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kolmen kuukauden ajan.

22 §

Korvauksen saamiseksi työntekijä on velvollinen ottamaan vastaan lääkärin määräämää hoitoa, joka tarkoittaa hänen työ- tai toimintakykynsä parantamista. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske hengenvaarallista toimenpidettä eikä ilman erityistä syytä Suomen ulkopuolella annettavaa hoitoa. Jos hoidon saaminen pitkityy sen vuoksi, että työntekijä ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy lääkärin määräämästä hoidosta maksusitoumuksessa osoitetussa hoitopaikassa, voidaan hänelle maksettavan päiväraham, tapaturmaeläkkeen ja haittarahan suorittaminen keskeyttää. Mitä tässä momentissa edellä säädetään, koskee myös tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain

(625/1991) 7 §:ssä tarkoitettua lääkinnällistä kuntoutusta.

35 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun vakuutusmaksuun sisällytetään määrä, jonka suuruus on 1,75 prosenttia työnantajan vakuutusmaksusta lukuun ottamatta 57 §:ssä tarkoitettua vakuutusta, käytettäväksi työsuojelun edistämiseen niin kuin siitä työsuojelurahastolaissa (407/1979) erikseen säädetään. Vakuutuslaitos suorittaa tämän määrän Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, joka tilittää sen työsuojelurahastolle siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään.

7 luku

Vapaaehtoinen vakuutus

57 b §

Poiketen siitä, mitä 15 ja 15 b §:ssä säädetään, tämän lain 57 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua vakuutuksen perusteella korvataan 15 a §:n mukainen sairaanhoito tarpeettomia kustannuksia välttämällä vahingoittuneen terveydentilaa kuitenkin vaarantamatta. Korvauksena maksetaan se kustannusten osuus, josta vahingoittunut vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain perusteella. Tämän ylittävät kustannukset voidaan korvata, jos se on perusteltua ottaen huomioon sairaanhoidon odotusajan olennainen vaikutus työkyvyttömyyden kestoon tai muu erityinen syy. Vahingoittunut ei ole velvollinen ottamaan vastaan työtapaturman vuoksi tarpeellista hoitoa Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

60 §

Vakuutuslaitokset osallistuvat vuosittain 2, 3 ja 5 momentin mukaisiin korotuksiin ja sellaisiin 15, 15 a ja 15 b §:ssä mainittuihin korvauksiin ja maksuihin sekä tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta anne-

tun lain 7 §:ssä tarkoitettuihin kuntoutuksen kustannuksiin, jotka maksetaan, kun tapaturman sattumispäivää seuraavan kalenterivuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta. Vakuutuslaitosten välisenä jakosuhteena käytetään tällöin niiden vakuutusmaksuihin sisällytettävien, näitä korotuksia ja korvauksia varten tarkoitettujen maksujen suhdetta vähennettynä vakuutuslaitosten samana vuonna maksamien vastaavien korotusten ja korvausten määrällä. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hakemuksesta tarkemmin maksun perusteet. Vakuutuslaitokset tilittävät korotusten ja korvausten jaon mukaisen tasauksen Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

— — — — —
64 c §

Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa tämän lain toimeenpanoon perustuvia tietoja seuraavasti:

— — — — —
8) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle vakuutuksenottajaan ja vakuuttamis-

velvolliseen tämän lain perusteella kohdistuvasta ulosottokelpoisesta saatavastaan;

9) lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettulle terveydenhuollon toimintayksikölle ja itsenäiselle ammatinharjoittajalle vahingoittunutta koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä maksusitoumusta koskevaa vahingoittuneen hoidon tarpeen ja hoidon kustannusten arviointia varten.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 14 §:n 4 momenttia sovelletaan lain voimaan tultua syntyneisiin lääkärintutkimuksista ja työntekijän työolosuhdetietojen hankkimisesta aiheutuneisiin kuluihin. Mainittujen kulujen korvaaminen edellyttää lisäksi, että tapaturma on sattunut ja ammattitautiepäilyssä työterveyshuoltoon perehtynyt lääkäri on ensimmäisen kerran perustellusti epäillyt sairautta ammattitaudiksi tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 60 §:n 6 momenttia sovelletaan myös sellaisiin korotuksiin, korvauksiin, maksuihin ja kustannuksiin, jotka perustuvat tapaturmaan, joka on sattunut, tai ammattitautiin, joka on ilmennyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Laki

tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (625/1991) 1 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 2 momentin 7 kohta ja 9 § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) tarkoitetun työtapaturman ja ammattitautilaissa (1343/1988) tarkoitetun ammattitaudin johdosta tarvittavan kuntoutuksen korvaamisesta Suomessa asuvalle sekä sellaiselle henkilölle, johon sovelletaan tämän lain osalta Suomea sitovaa sosiaaliturvasopimusta tai sosiaaliturvaa koskevaa kansainvälistä säädöstä.

7 §

Työ- tai toimintakykyyn liittyvä kuntoutus

Kuntoutuksena korvataan siltä osin kuin sitä ei ole sairaanhoitona säädetty kansanterveystalain (66/1972) mukaan terveyskeskuksen tai erikoissairaanhoitolain (1062/1989) mukaan sairaanhoitopiiriin tehtäväksi, vakuutuslaitoksen makсутoumuksella valitsemassa kuntoutuspaikassa annetuista kuntoutujan työ- tai toimintakyvyn tai sosiaalisen toimintakyvyn ja suoriutumisen edistämiseksi ja ylläpitämiseksi tarvittavista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset.

Kuntoutuksen kustannuksina korvataan:

7) vaikeasti vammaiselle palveluasumisesta aiheutuvista lisäkustannuksista enintään tapaturmavakuutuslain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettua ylimmän haittalisän kaksinkertainen määrä päivältä;

9 §

Kuntoutuksen keskeytyminen

Jos kuntoutus keskeytyy tai kuntoutustarpeen ja -mahdollisuuksien selvittäminen pitkittyy tai keskeytyy tai kuntoutuksen alkaminen viivästyy kuntoutujasta riippuvasta syystä, joka ei ole korvattavan vamman seurausta, keskeytymisen tai viivästymisen ajalta ei suoriteta korvausta 8 §:n 1—3 momentin mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin tapaturmiin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Laki**liikennevakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 310/1964 ja 361/1993, uusi 5 momentti, sekä lakiin uusi 6 a, 6 b, 18 b ja 21 c §, seuraavasti:

6 §

Liikennevahingosta johtuvan sairaanhoidon kustannusten korvaamisesta säädetään lisäksi tämän lain 6 a ja 6 b §:ssä.

6 a §

Vahingoittuneella on oikeus saada korvaus vamman tai sairauden johdosta tarpeellisesta sairaanhoidosta, jota annetaan tarpeettomia kustannuksia välttäen kansanterveystalain (66/1972) ja erikoissairaanhoitolain (1062/1989) perus-

teella julkisena terveydenhuoltona, yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuna palveluna tai terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos vakuutusyhtiö on antanut maksusitoumuksen hoidon korvaamisesta siten kuin jäljempänä säädetään.

Vakuutusyhtiöllä on oikeus maksusitoumuksella valita vahingoittuneen vamman tai sairauden edellyttämä hoitopaikka. Hoitopaikan on oltava sellainen, jossa vahingoittunut saa liikennevahingon aiheuttaman vamman tai sairauden edellyttämän hoidon. Vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava antamastaan maksusitoumuksella vahingoittuneelle tai tämän edunvalvojalle sekä julkisen terveydenhuollon toimintayksikölle, jossa vahingoittunutta hoidetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksusitoumusta ei kuitenkaan vaadita ensimmäiseen lääkärin vastaanottokäyntiin ja siihen välittömästi liittyviin vähäisiin hoitotoimenpiteisiin. Vähäisellä hoitotoimenpiteellä tarkoitetaan tavanomaista, vastaanottokäynnin yhteydessä tehtävää röntgentutkimusta, kipsausta, sidontaa tai muuta näihin rinnastettavaa toimenpidettä. Maksusitoumusta ei vaadita myöskään kiireelliseen sairaanhoitoon, joka on välttämätöntä vammasta tai sairaudesta vahingoittuneen terveydelle aiheutuvan välittömän uhan vuoksi.

6 b §

Tämän lain 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettua julkisena terveydenhuoltona annetusta hoidosta suoritetaan vahingoittuneelle korvauksena häneltä hoidosta sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella peritty asiakasmaksu. Jollei tässä laissa toisin säädetä, vakuutusyhtiön on lisäksi suoritettava sairaanhoitopalvelun järjestävälle kunnalle tai kuntayhtymälle hoidon tuottamisesta aiheutuneista kustannuksista sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n mukaan määräytyvä maksu.

Tämän lain 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettua yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain mukaisena palveluna annetusta ja itsenäisenä

ammatinharjoittajana annetusta hoidosta suoritetaan korvaus maksusitoumuksen mukaan.

Jos 2 momentissa tarkoitettu hoito koskee 6 a §:n 3 momentin mukaista kiireellistä hoitoa taikka ensimmäistä lääkäriissäkäyntiä ja siihen välittömästi liittyviä vähäisiä hoitotoimenpiteitä, korvaus suoritetaan aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan. Kiireellisestä hoidosta sekä ensimmäisestä lääkäriissäkäynnistä ja siihen liittyvistä vähäisistä hoitotoimenpiteistä julkisessa terveydenhuollossa suoritetaan korvaus 1 momentin mukaan.

Jos vahingoittuneen hoitoa jatketaan muussa kuin maksusitoumuksen mukaisessa hoitopaikassa, vakuutusyhtiö on velvollinen korvaamaan hoidosta sen kustannuksen, jonka vahingoittunut olisi itse joutunut maksamaan vastaavasta hoidosta julkisena terveydenhuoltona sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain mukaan.

Jos sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antava terveydenhuollon toimintayksikkö laininlyö sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 b §:n 1 momentissa tarkoitettua hoidon aloittamista koskevan ilmoituksen tekemisen määräajassa, vakuutusyhtiö on velvollinen maksamaan mainitun lain 13 a §:n mukaan määräytyvän maksun kunnalle tai kuntayhtymälle vasta hoidosta, jota annetaan sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on täytetty.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettua maksua ei suoriteta liikennevahingon aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi annetusta pysyvästä ympärivuorokautisesta laitoshoidosta. Laitoshoidon ei voida katsoa pysyväksi, ennen kuin hoito on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kolmen kuukauden ajan.

18 b §

Tämän lain mukaista vakuutustoimintaa harjoittavat vakuutusyhtiöt osallistuvat vuosittain eräiden liikennevahingonkorvausten sitomisesta palkkatasoon annetun lain (875/1971) mukaisiin korotuksiin siten kuin siitä jäljempänä 2—5 momentissa säädetään. Vastaavasti ne osallistuvat sellaisiin tämän lain 6, 6 a ja 6 b §:ssä mai-

nittuihin sairaanhoidon kustannusten korvauksiin ja liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/1991) 7 §:ssä tarkoitettuihin kuntoutuksesta aiheutuneisiin kustannuksiin, jotka maksetaan, kun liikennevahingon vuoden 2004 jälkeistä sattumispäivää seuraavan vuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta, tai jotka maksetaan vuoden 2014 jälkeen ennen vuotta 2005 sattuneista vahingoista.

Liikennevakuutuslain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on osallistuttava 1 momentissa tarkoitettuihin kunakin vuonna maksettaviin korvauksiin niiden samana vuonna Suomessa saamien liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen mukaisessa suhteessa. Vakuutusyhtiön on maksettava Liikennevakuutuskeskukselle osuutensa 1 momentissa tarkoitetuista korvauksista vähennettynä vakuutusyhtiön samana vuonna maksamien vastaavien korvausten määrällä.

Kunkin vakuutusyhtiön on maksettava Liikennevakuutuskeskukselle ennakkoa 2 momentissa tarkoitettua maksusuudesta. Ennakko määrätään vakuutuslaitosten kohdentumisvuonna maksettaviksi arvioitujen korvausmäärien ja edellisen vuoden tilinpäätöksen mukaisten liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen perusteella. Liikennevakuutuskeskus tekee vuosittain arvion korvausmääristä ja määrää vakuutusyhtiön enakkona maksettavien tasauserien suuruuden.

Liikennevakuutuskeskus vahvistaa kunkin vakuutusyhtiön lopullisen osuuden mukaisen tasauksen sen jälkeen, kun liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulo ja 1 momentissa tarkoitettujen korvausten on tilinpäätöksen yhteydessä ilmoitettu.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkemmat säännökset ajan-

kohdista, jolloin Liikennevakuutuskeskuksen on viimeistään määrättävä tässä pykälässä tarkoitettujen enakkona maksettavien ja lopullisten tasauserien suuruudet samoin kuin ajankohdat tähän liittyvästä tilittämisestä sekä vakuutusyhtiöiden tasauserien suorittamisajankohdista.

21 c §

Vakuutusyhtiöllä on oikeus, vaitiolovelvollisuuden rikkomista ja vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen luovuttamista koskevien säännösten estämättä, antaa 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluja tarjoaville terveydenhuollon toimintayksiköille ja itsenäisille ammatinharjoittajille sellaiset vahingoittunutta koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä 6 a §:n 2 momentissa tarkoitettua maksusituumusta koskevaa vahingoittuneen hoidon tarpeen ja hoidon kustannusten arviointia varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin liikennevahinkoihin, jotka ovat sattuneet tämän lain voimaan tultua. Tämän lain 18 b §:ää sovelletaan myös ennen lain voimaan tuloa sattuneisiin vahinkoihin.

Tällä lailla kumotaan eräiden liikennevahingon korvausten sitomisesta palkkatasoon 17 päivänä joulukuuta 1971 annetun lain (875/1971) 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 362/1993, ja eräiden liikennevahingonkorvausten sitomisesta palkkatasoon annetussa laissa tarkoitetuista korotuksista aiheutuvien kulujen jakamisesta vakuutusyhtiöiden ja Liikennevakuutuskeskuksen kesken 15 päivänä joulukuuta 2000 annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (1107/2000).

Laki

liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (626/1991) 1 §, 7 §:n 1 momentti ja 9 § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään liikennevakuutuslais-
sa (279/1959) tarkoitetun liikennevahingon joh-
dosta tarvittavan kuntoutuksen korvaamisesta
Suomessa asuvalle sekä sellaiselle henkilölle,
johon sovelletaan tämän lain osalta Suomea sito-
vaa sosiaaliturvasopimusta tai sosiaaliturvaa
koskevaa kansainvälistä säädöstä.

7 §

Työ- tai toimintakykyyn liittyvä kuntoutus

Kuntoutuksena korvataan, siltä osin kuin sitä
ei ole sairaanhoitona säädetty kansanterveyslain
(66/1972) mukaan terveystieteiden tai erikois-
sairaanhoitolain (1062/1989) mukaan sairaan-
hoitopiiriin tehtäväksi, vakuutusyhtiön maksusi-
toumuksella valitsemassa kuntoutuspaikassa an-

netuista kuntoutujan työ- tai toimintakyvyn tai
sosiaalisen toimintakyvyn ja suoriutumisen
edistämiseksi ja ylläpitämiseksi tarvittavista toi-
menpiteistä aiheutuvat kustannukset.

9 §

Kuntoutuksen keskeytyminen

Jos kuntoutus keskeytyy tai kuntoutustarpeen
ja -mahdollisuuksien selvittäminen pitkittyy tai
keskeytyy tai kuntoutuksen alkaminen viivästyy
kuntoutujasta riippuvasta syystä, joka ei ole kor-
vattavan vamman seurausta, tällaisen keskeyty-
misen tai viivästymisen ajalta ei suoriteta kor-
vausta 8 §:n mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2005. Tätä lakia sovelletaan sellaisiin lii-
kennevahinkoihin, jotka ovat sattuneet tämän
lain voimaan tultua.

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain
(1026/1981) 14 § ja 21 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 14 § osaksi laissa 449/1994 ja 21 §:n
5 momentti laissa 902/1996, sekä

lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1644/1992 ja 977/1993, uusi 2 momentti, jolloin
nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 21 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa
laeissa 977/1993 ja 902/1996 sekä laissa 924/2003, uusi 6 momentti ja lakiin uusi 21 a § seuraavasti:

12 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettua korotusta varten on esitettävä selvitys maatalousyrittäjätoiminnan laadussa, laajuudessa tai muodossa taikka maatalousyrittäjän työpanoksessa tapahtuneista muutoksista. Selvityksenä voidaan myös esittää työansioita koskevat tiedot maatalousyrittäjän kirjanpidosta tai verotusta varten pidettävistä muistiinpanoista.

14 §

Edellä 13 §:n 1 momentissa mainittuja työturvallisuuskuluja varten varataan tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksista 1,75 prosenttia. Tätä määrää tapaturmavakuutuslaitos käyttää maatalousyrittäjien etuja palvelevan työsuojelun edistämiseen. Mainittuja varoja voidaan käyttää myös maatalousyrittäjien etuja palvelevaa työsuojelua ja työolosuhteiden kehittämistä koskevaan tutkimukseen, koulutukseen ja tiedottamiseen.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin työturvallisuuskuluja varten kertyvien varojen käytöstä.

21 §

Maatalousyrittäjällä, jota koskee tämän lain mukainen työvahinkoturva, on oikeus sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamin ehdoin ja maksuin vakuuttaa itsensä muunkin kuin tässä laissa tai tapaturmavakuutuslaissa tarkoitetun tapaturman varalta. Vakuutusta ei voi saada tapaturmavakuutuslain 4 §:n 2 momentin 7 kohdas-

sa tarkoitetun kipeytymisen eikä mainitun lain 4 a §:ssä tarkoitetun pahoinpitelystä tai muusta toisen henkilön tahallisesta teosta aiheutuneen vamman tai sairauden varalta.

Edellä 1 ja 5 momentissa tarkoitetut vakuutukset katsotaan tämän lain mukaisiksi vakuutuksiksi.

21 a §

Poiketen siitä, mitä tapaturmavakuutuslain 15 ja 15 b §:ssä säädetään, tämän lain 21 §:n 5 momentissa tarkoitetun vakuutuksen perusteella korvataan tapaturmavakuutuslain 15 a §:n mukainen sairaanhoito tarpeettomia kustannuksia välttämättä vahingoittuneen terveydentilaa kuitenkin vaarantamatta. Korvauksena maksetaan se kustannusten osuus, josta vahingoittunut vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella. Tämän ylittävät kustannukset voidaan korvata, jos se on perusteltua ottaen huomioon sairaanhoidon odotusajan olennainen vaikutus työkyvyttömyyden kestoon tai muu erityinen syy. Vahingoittunut ei ole velvollinen ottamaan vastaan työtapaturman vuoksi tarpeellista hoitoa Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005. Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Tällä lailla kumotaan 21 päivänä toukokuuta 1982 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutusasetuksen (375/1982) 6 §.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annettuun lakiin (734/1992) uusi 13 a ja 13 b § seuraavasti:

13 a §

Lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen perusteella korvattavaa sairaanhoitoa koskeva maksu

Jos palvelun käyttäjällä on oikeus korvaukseen hoidosta tapaturmavakuutuslain, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain, sotilastapaturmalain (1211/1990), valtion virkamiesten tapaturmakorvauksesta annetun lain (449/1990), liikennevakuutuslain, tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991), liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/1991) tai ammattitautilain (1343/1988) nojalla taikka muun lain perusteella, jossa säädetty korvaus määräytyy tapaturmavakuutuslain säännösten mukaan, hoitopalvelun järjestämisestä vastaavalla kunnalla tai kuntayhtymällä on oikeus saada mainittujen lakien perusteella korvausvelvolliselta vakuutuslaitokselta tai Valtiokonttorilta mainituissa laeissa säädetty edellytyksin maksu, joka vastaa enintään hoitopalvelun järjestämisestä aiheutuneiden kustannusten määrää vähennettynä palvelun käyttäjältä perityllä asiakasmaksulla.

Hoitopalvelun järjestämisestä aiheutuvilla kustannuksilla tarkoitetaan 1 momentissa maksua, jonka kuntayhtymän ulkopuolinen kunta erikoissairaanhoitolain 42 ja 43 §:n nojalla maksaisi kuntayhtymälle asukkaansa hoitokustannuksista, jos hoito tulisi kunnan maksettavaksi. Jos palvelun käyttäjä saa hoitoa kunnan tai kuntayhtymän ylläpitämässä terveystieteiden keskuksessa, sairaalassa tai muussa terveydenhuollon toimintayksikössä, tarkoitetaan palvelun järjestämisestä aiheutuvilla kustannuksilla maksua, joka kansanterveyslain 22 §:n 2 momentin nojalla perit-

täisiin toisesta kunnasta olevan potilaan kotikunnalta.

Sairaanhoitopalvelun antanut julkisen terveydenhuollon toimintayksikkö tai sairaanhoitopalvelun järjestämisestä vastuussa oleva kunta tai kuntayhtymä ei ole asianosainen asiassa, joka koskee hoitopalvelun käyttäjän oikeutta korvaukseen vammasta tai sairaudesta 1 momentissa tarkoitettujen lakien perusteella.

13 b §

Terveydenhuollon toimintayksikön ilmoitusvelvollisuus

Kansanterveyslain tai erikoissairaanhoitolain perusteella sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antavan terveydenhuollon toimintayksikön on viipymättä, kuitenkin viimeistään kymmenen arkipäivän kuluessa hoidon alkamisesta, ilmoitettava salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien säännösten estämättä 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettulle vakuutuslaitokselle tai Valtiokonttorille sellaisen hoidon aloittamisesta, joka todennäköisesti johtuu niiden korvausvelvollisuuden piiriin kuuluvasta vammasta tai sairaudesta. Ilmoitusvelvollisuus ei koske tapaturmavakuutuslain 15 §:n 3 momentin 1 ja 2 virkkeessä ja liikennevakuutuslain 6 a §:n 3 momentin 1 ja 2 virkkeessä tarkoitettua hoitoa. Ilmoitukseen on sisällytettävä terveydenhuollon toimintayksikön hallussa olevat tiedot vamman tai sairauden laadusta ja tapaturmasta, ammattitaudista tai liikennevahingosta sekä vahingoittuneen henkilötiedot. Tapaturmissa ja ammattitaudeissa ilmoitukseen on sisällytettävä myös tiedot vahingoittuneen työnantajasta ja vakuutuslaitoksesta, jossa työnantajan työntekijät on vakuutettu, sekä liikennevahn-

goissa liikennevahingosta vastuullisesta tai siihen osallisista moottoriajoneuvoista ja näiden liikennevakuutuslaitoksista. Lisäksi ilmoitukseen on merkittävä tiedot hoidon alkamispäivästä ja hoitotoimenpiteistä, hoitosuunnitelmasta ja sen kustannuksista sekä muut maksusitoumuksen antamista varten välttämättömät tiedot. Jos korvausvelvollinen vakuutuslaitos ei ole terveydenhuollon toimintayksikön tiedossa, ilmoitus tehdään työtapaturmissa ja ammattitaudeissa Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja liikennevahingoissa Liikennevakuutuskeskukselle.

Kansanterveyslain tai erikoissairaanhoitolain perusteella sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antavan terveydenhuollon toimintayk-

sikön on pyynnöstä annettava viipymättä vakuutuslaitokselle tapaturmavakuutuslain 15 §:ssä ja liikennevakuutuslain 6 a §:ssä tarkoitettua maksusitoumusta varten tarpeelliset tiedot siitä, milloin potilas otetaan hoitoon, ja hoidosta todennäköisesti aiheutuvista kustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan palvelun tuottamisesta aiheutuviin kustannuksiin, jotka johtuvat sellaisista lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitetuista vahingoista, jotka ovat sattuneet tai ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 45 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 45 a §, sellaisena kuin se on laeissa 1409/2001, 585/2002, 1187/2002 ja 1224/2003 seuraavasti:

45 a §

Kunnan omarahoitussuuden korottaminen

Edellä 17 §:ssä säädettyä kunnan omarahoitussuutta asukasta kohden korotetaan seuraavasti:

1) asumistuen ja muiden ensisijaisten etuuk-sien yhteensovittamisen johdosta omarahoitussuutta korotetaan 7,74 eurolla vuonna 1998 ja 17,16 eurolla vuodesta 1999;

2) asumistuessa hyväksyttävien enimmäisasumismenojen ja työmarkkinatuen lapsikorotuksen tason korottamiseen liittyvien toimeentulotukimenojen vähenemisen johdosta omarahoitussuutta korotetaan 0,65 eurolla vuodesta 2002;

3) maahanmuuttajien erityistuesta annetussa laissa (1192/2002) tarkoitettuun tukeen liittyvän toimeentulotukimenojen vähenemisen johdosta omarahoitussuutta korotetaan 0,67 eurolla vuonna 2003 ja 2,99 eurolla vuodesta 2004; sekä

EV 169/2004 vp — HE 158/2004 vp

4) lakisääteisen tapaturmavakuutuksen ja lii-
kennevakuutuksen sairaanhoitokustannusten
täyskustannusvastuun toteuttamisen johdosta
omarahoitusosuutta korotetaan 9,94 eurolla vuo-
desta 2005.

Omarahoitusosuuden korotus otetaan edellä
säädetyn suuruisena huomioon myöhemmässä

valtion ja kuntien välisessä kustannustenjaon
tarkistuksessa. _____

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2004
